

KNÍNICKÝ ZPRAVODAJ

1/2012 (srpen)

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

v letošním roce na rozdíl od loňských neustálých změn ve složení zastupitelstva nedošlo k žádným změnám. Ani jednotlivé výbory nezaznamenaly žádné změny a pracují ve stejném složení. Práce zastupitelstva a výborů se stabilizuje a doufáme, že výsledky naší práce jsou již viditelné a slouží k vaší spokojenosti nebo alespoň ke spokojenosti většiny z vás. Víme, že je před námi ještě mnoho nevyřešených problémů a úkolů, které je nutné dříve či později vyřešit. Z těch největších a nejdůležitějších mohu uvést například dokončení kanalizace v obci, opravu vozovek, opravu a vyčištění koryta potoka atd. Některé akce jsou však podmíněny splněním jiných podmínek, jako například vyřešení majetkových vztahů, připojení všech občanů na stávající kanalizaci a další sítě nebo vyřešením vztahů s povodím. Teprve po vyřešení těchto podmínek bude možné tyto akce realizovat. K jedné podstatné personální změně však přece došlo. Z vyhlášeného konkurzu na ředitele Základní školy a Mateřské školy Veverské Knínice vyšla vítězně paní Mgr. Jitka Kroutilová z Omic a byla dnem 1. 8. 2012 jmenována do funkce. Děkuji tímto i jménem zastupitelstva obce Ing. Dr. Beatě Jandákové za její dosavadní práci.

Prázdniny budou pomalu končit a proto bych vám chtěl popřát hezký zbytek dovolené a mnoho sil do dalších všedních dnů.

Bc. Oldřich Matyáš

Z OBSAHU

Činnost zastupitelstva obce

Spolky a výročí

Rozhovor s novou ředitelkou ZŠ

Z kroniky Veverských Knínic

Vážení spoluobčané,
V tomto článku budu pokračovat v popisu práce zastupitelstva obce v uplynulém období a navážu tak opět na článek z minulého čísla.

Na veřejném zasedání č. 5/2011 dne 7. 12. 2011 jsme schválili smlouvu o poskytnutí investiční dotace na nadstavbu mateřské školy ve výši 200 000 Kč, poskytnutou Jihomoravským krajem. Z uvedené dotace se nám podařilo osadit nadstavbu plastovými okny, provést zapravení omítek a částečné zateplení zdí a zateplení stropu. Vzhledem k problémům s nedostatečnou kapacitou mateřské školy by bylo více než žádoucí dokončit nadstavbu a otevřít další třídu mateřské školy, toto si však vyžádá ještě mnoho úsilí a finančních prostředků. Bude také nutná výměna oken a dveří v přízemí budovy, vzhledem k jejich netěsnosti. Část finančních prostředků by měla pokrýt dotace poskytnutá cestou Svazku obcí Panství hradu Veverí. Dále jsme na tomto zasedání schválili smlouvu o pronájmu bytu paní Janě Cardové, ukončili smlouvu o správě lesů s panem Patrikem Smutným, uzavřeli smlouvu o správě lesů s panem Oldřichem Tlaskalem, schválili dodatky smluv s OSA a RWE a osvobození od poplatků za stočné pana Münze a manželů Cardových. Neschválili jsme prodej obecního pozemku panu Dvořáčkovi a schválili plán inventur na rok 2011.

Další veřejné zasedání č. 6/2011 proběhlo dne 21. 12. 2011 a na něm jsme schválili rozpočet obce na rok 2012 a příspěvek na opravu topení a další nutné opravy sokolovny v celkové výši 84 300 Kč. Příspěvek byl TJ Sokol obci řádně vyúčtován a byl použit v souladu s podmínkami obce. Dále bylo rozhodnuto o podání další žádosti na Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových na převod pozemků z majetku státu do majetku obce. Do současné doby však nebyl převeden žádný pozemek.

Na Veřejném zasedání č. 1/2012 dne 28. 2. 2012 jsme podali předběžnou informaci o hospodaření obce za rok 2011 a schválili výsledky inventarizace majetku obce. Vzhledem ke zvýšení DPH

z 10% na 14% jsme schválili zvýšení paušálního poplatku za stočné z 800 na 850 Kč na osobu a poplatku za vyčištění odpadu z jímek z 28 na 30 Kč za m³, dále uhrazení členských příspěvků Svazku obcí Panství hradu Veverí ve výši 23 000 Kč, a jednorázový odpis dlouhodobého majetku ZŠ a MŠ Veverské Knínice poté, co bylo zjištěno, že nebyl několik roků odepisován. Schválili jsme také přehled hospodaření ZŠ a MŠ Veverské Knínice za rok 2011 a převod výsledku hospodaření ve výši 74 011,76 Kč do fondu rezerv a vypracování energetického auditu na budovu MŠ za účelem získání dotace ze Státního fondu životního prostředí na zateplení budovy MŠ s podmínkou, že bude nejprve proveden levnější zkušební výpočet. Zkušebním výpočtem však bylo zjištěno, že budova MŠ nesplňuje podmínky pro přiznání dotace, proto bylo od vypracování celého auditu nakonec upuštěno. Na tomto veřejném zasedání dále zastupitelstvo doporučilo starostovi obce, aby vyhlásil konkurz na ředitele ZŠ a MŠ Veverské Knínice což jsem v zákonem určeném termínu učinil. Abych uvedl na pravou míru různé řeči kolem vyhlášení a průběhu tohoto konkurzu, musím uvést, že byl otevřený všem, kteří splňovali zákonem stanovená kritéria, tedy i pedagogickým pracovníkům naší školy a bylo na svobodné vůli každého, kdo by se chtěl přihlásit. V dalším bodu jsme schválili žádost Gymnaziální společnosti Zastávka a poskytli jim příspěvek 5 500 Kč, žádost mažoretek Glottis v Říčanech, kterým jsme poskytli příspěvek 3 500 Kč a žádost Martiny Brychtové M-Aerobik, které jsme poskytli příspěvek 5 000 Kč. V dalším bodu bylo schváleno usnesení o tom, že obec souhlasí s převodem místní sokolovny do majetku obce a schvaluje její další využívání TJ Sokol Veverské Knínice pro sportovní aktivity, avšak vrácení budovy původnímu majiteli bez ohledu na vložené prostředky po 20 letech je pro obec nepřijatelné. V posledním usnesení tohoto zasedání jsme vzali na vědomí zprávu o bezpečnostní situaci v obci.

Veřejné zasedání č. 2/2012 se konalo dne 2.4.2012. Vzhledem k tomu, že

Úřad práce Brno již dále nedotuje provádění veřejně prospěšných prací, které obec doposud využívala, bylo nutné rozhodnout, jak zajistit údržbu obce. Proto byla vytvořena dvě stálá pracovní místa a přijati dva pracovníci. Toto však není dostačující počet pracovníků pro zabezpečení údržby v obci, proto bylo později využito nabídky Úřadu práce Brno na zřízení tzv. „veřejné služby“, jejíž princip spočívá v tom, že občané, registrovaní na úřadu práce musí dle zákona odpracovat zdarma v každém týdnu po uzavření smlouvy nejvýše 20 hodin. Jejich činnost řídí koordinátor a jeho plat je dotován úřadem práce. Protože v naší obci se většina občanů raději odhlásila z registru, jsou nám nyní v rámci veřejné služby posíláni i občané z jiných obcí. Na tomto veřejném zasedání jsme ještě schválili vyúčtování neinvestičních výdajů a příspěvek na provoz ZŠ a MŠ Ostrovačice pro rok 2012 ve výši 311 700 Kč, příspěvek na jednotku požární ochrany Říčany, která zajišťuje dle smlouvy výpomoc při zdolávání požárů v naší obci ve výši 46 100 Kč a schválili jsme odpisový plán majetku obce. Otevřeli jsme také možnost vybudování kompostárny v naší obci a získání pomoci dotace na její provoz potřebnou technikou. V letošním roce však byly stanoveny náročnější podmínky na budování kompostáren a tyto by naše obec nebyla schopna splnit. Proto bylo od tohoto záměru také upuštěno.

Dne 17. 5. 2012 se konalo veřejné zasedání zastupitelstva obce č. 3/2012. Na tomto zasedání jsme schválili uzavření několika smluv s firmami, které vyšly vítězně z výběrových řízení. Smlouvu na opravu vozovky v části Oulehle s firmou Colas CZ a.s., smlouvu na osazení oken nadstavby MŠ s firmou Ivaplast Ivančice a smlouvu o dalších úpravách nadstavby MŠ s firmou Makubi. Poděkování patří zejména panu Mojmiru Gottwaldovi, pracovníkům firmy Makubi a Ivaplast Ivančice, kteří v časové tísni maximálně urychlili svoji práci. Dále byla schválena smlouva o vytvoření mapového portálu obce s firmou Dama system s.r.o. Dolní Kounice a bylo rozhodnuto o podání další žádosti

OBSAH ČÍSLA:

SLOVO STAROSTY... str. 1

**ČINNOST ZASTUPITELSTVA
OBCE...** str. 2-4

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ... str. 4

DĚNÍ V OBCI... str. 5

NOC SANDERSENEM... str. 5

CO NA TO KRONIKA... str. 6-11

POZNEJ NÁŠ KOSTEL... str. 6

**TJ SOKOL
VEVERSKÉ KNÍNICE...** str. 7

**„DIVADLO ŽIJE“ ANEB 20 LET
NA PRKNECH KNÍNICKÉ
SOKOLOVNY...** str. 9

**120 LET SBORU
DOBROVOLNÝCH HASIČŮ
...** str. 10

NAŠE NADĚJE... str. 12-13

**ROZHOVOR S NOVOU
ŘEDITELKOU NAŠÍ ŠKOLY
MRG. JITKOU KROUTILOVOU
...** str. 14

ŠKOLA A ŠKOLKA... str. 14-16

**ČÍM NÁS MŮŽE INSPIROVAT
HISTORIE...** str. 17-18

MATRIKA... str. 18

NAŠI JUBILANTI... str. 19

RECEPTY... str. 20

o převod pozemků z majetku státu do majetku obce na Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. Schválili jsme také po jednání s firmou NetDataComm o zkvalitnění jejich služeb pro občany podpis nové smlouvy o umístění zařízení firmy na vodojemu obce. Poslední smlouvou, kterou jsme na tomto veřejném zasedání vzali na vědomí byla smlouva o výkonu veřejné služby, o které jsem se již zmínil.

Prozatím poslední veřejné zasedání č. 4/2012 bylo dne 28. 6. 2012. V úvodu jsem navrhnul vyřazení bodu „Směrnice pro zadávání veřejných zakázek“ z programu zasedání, protože byl zastupitelům dodán teprve jeden den před zasedáním a neměli dostatek času k jeho prostudování a také proto, že zadávání zakázek by bylo podle této směrnice nadměrně komplikované. Zastupitelé souhlasili s vyřazením tohoto bodu a směrnice bude schvalována na příštím veřejném zasedání. Na tomto zasedání jsme dále schválili závěrečný účet obce a vzali na vědomí závěrečný účet Svazku obcí Panství hradu Veverí. Prostřednictvím svazku obcí Panství hradu Veverí jsme se stali členy Místní akční skupiny „Brána Brněnska, o. s.“ a schválili jsme poskytnutí svého území a působnost MAS na našem území. Nyní krátce k místní akční skupině.

Místní akční skupina Brána Brněnska, o.s., byla založena v souladu s ustanoveními zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů a v návaznosti na Iniciativu Společenství Leader, která je určena pro rozvoj venkova. Místní akční skupina (dále také „MAS“) bude jako samostatný subjekt usilovat o získání podpory z programu Leader ČR vyhlášeného Ministerstvem zemědělství ČR na provádění a zajišťování administrativní činnosti spojené s příjmem, výběrem a kontrolou projektů včetně dalších souvisejících delegovaných činností MAS. Prostřednictvím MAS budou podávány žádosti na získání dotací ze strukturálních fondů SZIF, podopatření III. 4. 1. Místní akční skupina a dále z programu Leader Ministerstva zemědělství. Tento způsob má nahradit stávající možnost získávání dotací prostřednictvím Regionálních operačních programů (ROP).

MAS Brána Brněnska, o. s. je občanským sdružením dobrovolně sdružujícím fyzické i právnické osoby za účelem zajišťování výše uvedených činností v mikroregionech, městech a obcích: Mikroregion Čebínka, Mikroregion Domašovsko, Mikroregion Kahan, Mikroregion Kuřimka, Mikroregion Porta, Ponávka – svazek obcí Česká, Lelekovice, Vranov, Svazek obcí Panství hradu Veverí, Obec Jinačovice, Obec Lažany, Obec Lipůvka, členem je rovněž TJ Sokol Veverské Knínice. Naše obec vstoupila do MAS Brána Brněnska prostřednictvím Svazku obcí Panství hradu Veverí, jak jsem již uvedl. Počátek čerpání dotací členy MAS je možné očekávat teprve v průběhu jednoho a půl roku až dvou let.

Na tomto zasedání bylo občanům sdělena ještě informace o výběrovém řízení na veřejné osvětlení, které bylo zrušeno z důvodu změny zákona a proto bude nutné ho vyhlásit znovu, informace o průběhu výběrového řízení na ředitelku školy a informace o probíhající jednání s firmou B.F.C.W. Logistics s.r.o. o záměru vybudovat obratiště kamionů a využívání obecní vozovky (zkratky). Námitky obce spočívají v tom, že komunikace není od počátku dimenzována na provoz kamionů i když tam bylo dříve odsouhlaseno vybudování skladu a při výstavbě obratiště požadujeme vybudování sociálního zařízení pro řidiče kamionů, aby nedocházelo ke znečišťování okolí hřbitova, jak je tomu dosud. Toto byl stručný přehled práce zastupitelstva obce za uplynulé období, o kulturních a společenských akcích se dočtete v jiných článcích tohoto čísla. Ještě bych se chtěl krátce zmínit o některých přetrvávajících problémech, které nás

trápí a na jejichž odstranění se v příštím období zaměříme. V minulém čísle jsem se zmiňoval o znečišťování okolí obce. Toto bohužel trvá a zejména do prostoru

pod fotbalové hřiště stále někteří občané vyvážejí odpadky, které musí pracovníci OÚ následně odvážet do sběrného dvora. Do sběrného dvora někteří občané vyvážejí velké množství odpadů, vznikajících při provádění rekonstrukcí rodinných domků. Toto nelze akceptovat a stavebníci si při rekonstrukcích domů musí zajistit svůj kontejner na odpad. To platí i při vyklizení domů před prodejem. Dalším problémem je, že někteří občané používají kontejnery na tříděný odpad zejména u horní studny, jako svoje popelnice a neuvědomují si, že do kontejnerů dávají věci, které tam vůbec nepatří. V takovém případě separace odpadů přestává mít význam.

Závěrem se ještě zmíním o vypouštění fekálií do dešťové kanalizace a potoka. Již není možné vypouštění fekálií tak, jak tomu bylo v minulosti přes dvě jímky do kanalizace a pokud není domácnost napojena na splaškovou kanalizaci, jediným možným způsobem je uzavřená těsná jímka, kterou je nutné vyvážet. Přesto se naší obcí často táhne nepříjemný zápach a voda v potoce má nepřirozenou barvu. Upozorňuji, že pra-

covníci odboru životního prostředí v Rosicích budou opět provádět kontroly nakládání se splaškovými vodami a znovu vyzývám občany, kteří mají možnost připojení, aby se napojili na splaškovou kanalizaci. Ti, kteří tuto možnost nemají by měli jímky vyvážet do ČOV. Vypouštěním fekálií do kanalizace a potoka vystavujete nejen sebe ale i obec nebezpečí vysokých sankcí.

Oldřich Matyáš

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Dnes se stále více než kdy jindy dostává do popředí otázka životního prostředí. Otázka životního prostředí v té míře, ve které by měla být. Tedy ne podle nás, ale podle přírody. Je to skutečené uvodomování si každého z nás, jak co nejméně narušovat její přirozenou strukturu. Stále slyšíme ze všech stran věhlasné proklamace, jak chránit životní prostředí a co by se mělo udělat. Ve skutečnosti se však děje pouze to, co vyhovuje ekonomickým zájmům určitých skupin. A příroda, na které jsme mimochodem tak závislí – kde je? Vždyť chemizace zemědělství dosáhla již neúnosné míry, geneticky upravované plodiny, kvůli zvýšení jejich produkce, způsobují závažné nemoci, v mnohých oblastech se ztenčila zásoba podzemních vod téměř o polovinu a mnoho jiného, o kterém se záměrně nehovoří.

Tento článek však nechce rozebírat výše uvedená fakta, i když je třeba o nich vědět. Chce připomenout a přiblížit oblast, ve které bezprostředně žijeme. I když vše souvisí se vším. Žít někde přeci neznamená krásně upravenou zahrádku nebo předzahrádku, ale také snahu o zachování toho, co je někde dál za ní. A popřípadě, pokud je to alespoň trochu v našich možnostech, zvelebování toho mála, které nám tady ještě zůstalo. Není třeba dělat velké věci, stačí opravdu málo. To, co je v možnostech každého z nás. Je však třeba říci, že se již zlepšilo mnoho, jak v oblasti globální, tak i regionální. A v té naší regionální, v naší obci, tomu dávají stávající zastupitelé obce opravdu prostor.

Jistě mnozí víte, že zde působí občanské sdružení „Melkran“, jehož záměrem a činností je zachování Melkranského údolí v katastru naší obce, obnovování studánek, zachování třešňové aleje na Oulehlích a její rošíření a jiné další aktivity, které připravujeme.

Třešňová alej na Oulehlích je tématem letošního roku na měsíc říjen, kdy připravujeme akci za pomoci obce „Zasaď strom“. Z toho je patrné, že každý, kdo chce, se může zapojit. Třeba jenom tím, že to staré nepotřebné nevyhodí do příkopu nebo nespálí v kotli, ale odveze do „sběrného dvora“. Všimli jste si krásně upraveného parčíku v obci na návsi? Těm lidem patří alespoň poděkování. A já jim děkuji. Také děkuji vám všem, kteří životní prostředí chráníte a třeba i trochu zvelebuje. Přeci příroda si to zaslouží. Bez ní jsme jako uschlé plody.

Oldřich Bém

BEZPEČNÉ CHOVÁNÍ A PREVENCE KRIMINALITY

Dne 19.4. 2012 se konala na obecním úřadu preventivní přednáška lektorky Mgr. Zuzany Armutidisové na téma Bezpečné chování a prevence kriminality. Primárně byla určena seniorům, ale vítáni byli všichni. Ochrana majetku a bezpečné chování je v současnosti velmi naléhavé téma.

Využívám proto tohoto prostoru k připomenutí základních zásad bezpečného chování:

Do domu či bytu nikdo nesmí bez souhlasu majitele vejít (P ČR pouze ve zvláštních, zákonem daných situacích) Předpokladem ochrany majetku je nutnost ZAMYKAT.

Ochranné doplňky jako bezpečnostní řetízky, kukátko, bezpečnostní zámek apod. stojí zlomek ceny vašeho majetku. V krizových situacích neriskují, nepanikaří, volám pomoc.

Mobilní telefon nosím při sobě – zvláště do lesa, sklepa apod. Jen tak se dovolám pomoci nebo mě v případě potřeby někdo najde.

Telefonní čísla:

Policie ČR	158
Zdravotní záchranná služba	155
Hasičský záchranný sbor	150

Je lépe věnovat minimum času a energie prevenci, než riskovat případnou ztrátu majetku, ohrožení zdraví či života.

SENIORI KOMUNIKUJÍ

V naší obci se konal týdenní počítačový kurz, který financoval Nadační fond manželů Livie a Václava Klausových. Tohoto kurzu se zúčastnilo 10 seniorů, kteří obdrželi Osvědčení o absolvování ovládnutí a užívání osobních počítačů.

Všem zúčastněným se kurz moc líbil zásluhou dobrého přednášejícího pana Šillera, který měl s námi svatou trpělivost. Jen jsme litovali, že není další pokračování.

Touto cestou děkujeme našemu panu starostovi Oldřichu Matyášovi, že nám dal tuto možnost se s Internetem seznámit.

NOC S ANDERSENEM

Noc s Andersenem je akce, která v České republice probíhá již od roku 2000 a dává si za úkol zábavnou formou při vést děti opět ke knížkám. Během této noci čeká na děti v místních knihovnách nebo školách večer plný úkolů, soutěží a hlavně čtení.

Letos se k projektu připojila i naše škola a knihovna ve Veverských Knínicích. Letošní akce byla věnována 100. výročí narození spisovatele, kreslíře, scénaristy a loutkáře Jiřího Trnky a celá se tedy nesla v tomto duchu. Dobrodružná noc začala v 17 h. v místní knihovně, kde dětem a dospělým knihovnice paní Jamborová povprávěla, jak funguje místní knihovna a jaké knihy si zde mohou půjčit – a potom přečetla první kapitolu z knihy Zahrada Jiřího Trnky.

Děti následně dostaly první úkol – vyrobit z plastelíny postavu zlého a vypelichaného kocoura. Jejich výrobky si můžete v knihovně prohlédnout.

Následně se všichni přesunuli do základní školy, kde už byla připravena interaktivní tabule. Děti zhlédly krátký film „Den, kdy se narodil Jiří Trnka“ a animovaný film Zahrada. Poté se všichni, děti i dospělí, pustili do výtvarné činnosti, která samozřejmě opět souvisela s daným tématem – takže se dělaly loutky, kreslily se iniciály ke křestnímu jménu a také si děti vyzkoušely, jaké to je nakreslit zvolené zvíře oběma rukama naráz (během večera jsme se totiž dozvěděli, že pan Trnka uměl tvořit pravou i levou rukou stejně dobře).

A to už se úplně setmělo a děti čekala noční stezka odvahy. Celá škola zhasla a pouze malé svíčky osvětlovaly cestu až na půdu, kde na odvážné děti čekala jedna z maminek, převlečená za rozrušeného kocoura. Všechny dostaly zaslouženou odměnu a na závěr se na stezku vydaly i maminky s paní učitelkou.

Během večera jsme měli v plánu připojit se k vysílání pořadu Domino, kam mohly volat děti a vyprávět posluchačům, jak u nich kouzelná noc probíhá. Nakonec ale byla naše noc tak plná zážitků, že na poslouchání rádia ani nedošlo.

Děti zalezly už hodně pozdě do spacáků a nadešlo čtení. Maminky s paní učitelkou Koláčkovou přečetly dětem pohádky ze Špalíčku a šlo se spát.

Hana Hojovcová

CO NA TO KRONIKA

Rok 1925 (s. 30) *Místní osvětová komise*

V r. 1923 zřízena zde Místní Osvětová Komise – M.O.K. Do ní vyslalo obecní zastupitelstvo dle svého politického rozvrstvení po jednom členu, místní spolky a korporace rovněž po jednom členu. Členem jejím je i obecní knihovník, říd. učitel Frant. Blažek, zvolený obecním zastupitelstvem.

...

Komise ujala se horlivě práce. Uspořádala dodnes celkem 23 přednášek z různých oborů většinou se světlými obrazy, majíc svůj vlastní promítací stroj „miroskop“.

...

Dále pracovala osvětová komise v knihovnictví. Obec dává každoročně na obecní knihovnu 500 Kč, z čehož se nakupují knihy. Toto jsou zatím rozdělovány do obou stávajících knihoven (Sokola a Dělnické Tělocvičné Jednoty – pozn. M. H.) a později teprv, až počet svazků dostoupí většího počtu, zřídí se samostatná veřejná obecní knihovna.

Rok 1951 (s. 237)

Obecní veřejná knihovna byla dosud u Dupalů v domě čí. 63. V zimních měsících byla přestěhovávána do místnosti při úřadovně MNV do čísla 29.

POZNEJ NÁŠ KOSTEL

V sobotu 19. 5. 2012 proběhla prohlídka našeho kostela, v rámci akce Poznej náš kostel, s odborným výkladem Jiřího Kocha. Návštěvníci tak měli možnost prohlédnout si nejen kostel sv. Mikuláše, ale vystoupit i na jeho věž. Na závěr příjemně stráveného odpoledne měli návštěvníci možnost se zaposlouchat do hudby v přednesu studentů Janáčkovy akademie Víta Dvořáčka a Ondřeje Pavlíčka.

CO NA TO KRONIKA

Kostel (s. 48)

Kostel stojí na mírném kopečku. Je stavěn ve slohu renesančním. Má tři oltáře. Věž 33,7 m vysoká masivní je pokrytá 8mibokým zděným jehlanem. Kolem kostela býval, jak tehdy v obyčeji bylo, hřbitov, opatřený nízkou silnou zdí a 3mi brankami. V r. 1908 byly tyto zdi nahrazeny drátěným plotem. V rohu byla postavena budka pro hlásného, která dříve stávala vně hřbitova u vchodu do fary.

Rok 1928 *Oprava kostela* (s. 101)

V červenci opraven kostel zevnitř. Podlaha kostela snížena a opatřena novými dlaždicemi, opraveny lavice a zdi opatřeny dřevěným pažením. Hlavní vchod prolomen pod věží na západní straně.

Rok 1962 *Kostelní věž* (s. 319)

Dne 13. června krátce po 14. hodině z nepatrného mráčku plujícího od západu k východu se zablesklo a zahřmělo. Zablédl jsem, jak z římsy kolem věže se zakouřilo. Za několik okamžiků jsem poznal, že to není kouř, ale prach, který se zvedl z římsy a zase sedal. Pozoroval jsem vše z podkrovní světnice v domě čí. 252. „Udeřilo do věže,“ řekli jsme si s Novákem Leop. a Machem Josefem, kteří jsme kouř – prach pozorovali.

Ano, blesk udeřil do zděného jehlanu věže. Dle zanechaných stop udeřil asi do kříže na vrcholu věže, pak po železné tyči, na níž je nasazena dutá měděná koule – zvaná báně – sjel do věže. Na jižní části věže asi ve vzdálenosti dvou metrů od vrcholu vyrazil na povrch věže, sjel po vnější straně zdi šikmo do malého okénka nad hodinami na východě. Po železné kostře hodin (skleněné části všech ciferníků byly vyraženy) sjel dovnitř věže a ztratil se. Další stopy své cesty nezanechal. Zvony nepoškodil. Vrchol věže byl roztřesen a ve vzdálenosti 2 m od vrcholu byla na jižní straně přes metr dlouhá a 30 cm široká škvíra. Vybroucené zdivo, omítka, cihly nasvědčovaly tomu, že blesk respektive svazek blesků vyrazil z vnitřku věže. Na věži nebyl hromosvod.

Oprava kostela (s. 175)

Kostel zdejší byl důkladně opravován naposled v roce 1889. Od té doby omítka velice zvětrala a na mnohých místech opadala. Proto již v r. 1935 se obecní zastupitelstvo rozhodlo opravu provést. Do rozpočtu na r. 1935 vložena na tento účel částka 6.800 Kč, a stejně na r. 1936. Oprava provedena v červenci až září.

Práce byla zadána Arnoštu Valešovi, staviteli v Rosicích (zdejší rodák). Všechna omítka na budově i věži byla seškrabána a nahrazena omítkou novou.

Ozdoby a římsy byly pořízeny přesně v tom profilu, v jakém až dosud na budově byly. Krytina střechy a rýny byly opraveny.

Po odstranění staré omítky, když se objevilo holé zdivo, bylo dobře rozeznáno, že kostel byl několikrát přestavován. Nejstarší je věž. Na oknech lodi bylo možno poznati tři různé stavební změny. Původní loď byla mnohem menší, než je nyní.

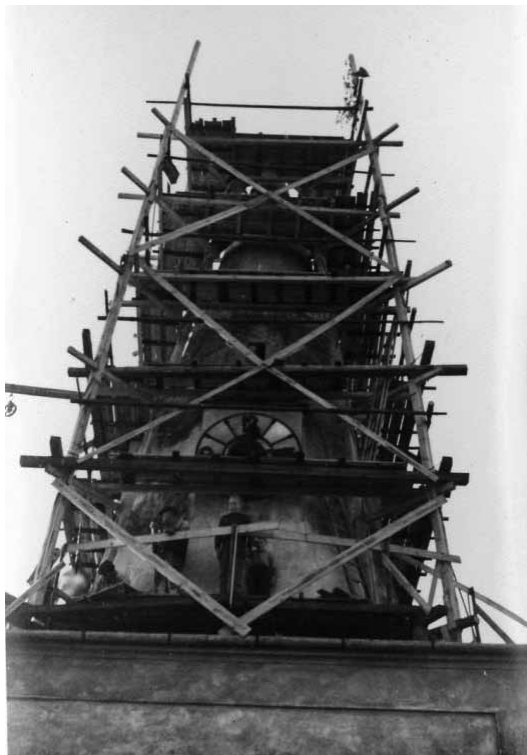
Komora na pravé straně od bočního (původního) vchodu byla před letošní opravou širší. Jelikož zdivo bylo velmi chatrné, byla komora zbořena a vystavěna nyní širší, užší, čímž pěkně vynikla věžička, ve které vedou schody na věž a na kůr. Věžička pokryta plechem místo dosavadních křídlic.

Cementový jehlan věže byl jen drátěnými kartáči zbaven mechu, jinak nebyl opravován.

Báň i kříž na hlavní věži byly sundány. V báni nalezeno pouzdro s listinou z r. 1889. Obsahovala jen kratší údaj, jehož opis je ve farní kronice.

Dále tam bylo několik mincí z téže doby. Kříž byl znovu pozlacen a stará báň nahrazena novou měděnou bání, do níž vložena stará listina i mince a připojena nová listina, napsaná p. farářem Josefem Hodovským. Také nyní kovové mince byly přidány.

Kříž a báň sundávali ze žebře u paty jehlance postaveného, tedy ne z lešení, zdejší občané Albert Mach, zedník, Jaroslav Hodinka, pokrývač a Josef Mach, zedník, jimž za to přiznána mimořádná odměna: prvním dvěma po 100 Kč, třetímu 50 Kč. Titěž báň a kříž znovu na věž upevnili.

Celá oprava vyžádala si náklad asi 32.000 Kč. Patronát, jímž je nyní ministerstvo zemědělství, přispěl na opravu částkou 7.774, kdežto zbytek zaplatili občané tak zvanou kostelní přírážkou k přímým daním. Přírážku si obec vybírá ve vlastní režii.

TJ SOKOL VEVERSKÉ KNÍNICE

Touto cestou bych chtěl informovat občany Veverských Knínic o tom, jak dopadla veřejná sbírka a zároveň poděkovat těm, kteří se na ní podíleli. Sběrka proběhla v prosinci minulého roku a vybralo se 26 415 Kč. V zimě bylo potřeba opravit střechu, hrozilo nebezpečí zřícení, oprava stála 19 800 Kč a zbytek peněz se použil na doplacení výměny plynové kotle a radiátorů. Tato výměna byla hrazena z dotace, kterou sokol získal od obce a tato dotace pokryla 85% celkové ceny.

SLET

Česká obec sokolská v tomto roce slaví 150. výročí svého založení – založení Sokola.

Nejdůležitější z akcí, která se při této příležitosti konala, byl XV. Vsesokolský slet, který proběhl 1. - 7. července. Tento slet byl již čtvrtým sletem od obnovy Sokola v roce 1990. To dokazuje správný směr současných sokolských myšlenek, které jsou postaveny na šíření programu: sport pro všechny a propagaci zdravého životního stylu pro všechny věkové kategorie. TJ Sokol Veverské Knínice se na oslavách nijak nepodílel, i když místní ochotnické divadlo mělo nazkoušenou hru o zakladateli Sokola Miroslavu Tyršovi, ale nakonec se to nehodilo do koncepce oslav a na sletu nevystoupili. Všechny podrobnosti okolo oslav a sletu najdete na <http://www.vse-sokolskyslet2012.eu/>.

Filip Carda, starosta Sokola Veverské Knínice

CO NA TO KRONIKA

Rok 1925 (s. 28) Sokol

V říjnu r. 1913 založena zde tělocvičná jednota „Sokol“, když před tím jednotlivci nadšeni myšlenkami sokolskými soukromě cvičili.

Nová jednota vzala do rukou pořádání divadel, což bylo pro Ném. Knínice novinkou, pořádání přednášek, večírků a podobných. Že jednota nechyběla nikde, kde se jednalo o myšlenku národní a o věc pokroku, rozumí se samo sebou.

Čistý zisk všech podniků věnován na pořízení jeviště, na potřeby jednoty a na knihovnu. Začátek knihovny učinil „králíkárský spolek“, který v r. 1908 vznikl, ale v brzkou zánikl.

Ve světové válce, kdy byla činnost Sokola úplně takřka znemožněna a kdy byly obavy, že by byla vládou rakouskou skonfiskována, předána celá knihovna obci, po válce pak byla jednotou zpět převzata a zveřejněna.

Nyní čítá knihovna 495 děl o 638 svazcích.

V r. 1925 zakoupila jednota od obce kus louky „Obecnice“, kde zřídila letní cvičiště a kde hodlá časem postavit sokolovnu.

Starosty jednoty byli: Carda Frant. č. 32, Valeš Stan. č. 38, Klecker Alois, Kozlíček Jan č. 28, Palásek Frant. č. 106, Vrbka Lamb. č. 51, Kokolija Frant. č. 58, Ditrich Ant. č. 16.

Náčelníky byli: Brychta Jarosl., Valeš Stan., Kokolija Frant., Hudec Ant. č. 45, Křenek Frant., Bursík Jos. č. 33, Valeš Tom. č. 42., Dufek Frant. č. 11.

Jednateli a vzdělavateli jednoty byli ponejvíce učitelé: Rich. Burian, Jar. Brychta, St. Zounek, Jar. Blažek, Jar. Mikša, Jar. Vaculík.

Nespornou zásluhu má jednota Sokol, že byly zde provedeny: hanácká svatba, strodávné obžinky, zrušení roboty, jízda králů. Mimo muže cvičící má jednota i ženy, dorostence a žáky.

Rok 1954 (s. 245) *Sokol ve škole*

Na škole byla založena tělocvičná jednota Sokol. Do cvičení se přihlásilo 62 žáků. Cvičili v sokolovně.

Slet 1955 (s. 249)

19. května byl Sokolský den, na němž cvičilo 87 žáků (tj. 94 %) zdejší školy.

Rok 1957 (s. 264) *Sport*

Mezi mládeží se projevoval hodně zájem o sport. Neprojevoval se však účastí na hřišti, „ale pouze fanděním“.

Sportovní oddíl Sokola – oddíl kopané – trpěl nedostatkem hráčů. Stalo se nejednou, že místo 11 hráčů kopané nastoupilo 8, 9 a teprve během hry dobíhali ostatní, kteří se nechali dlouho ne přemlouvat, ale přímo prosit. Nejednali tedy mladí v tradici knínického sportu, bývaly zde dva kluby Rudá hvězda (nebo Rytmus) a S. K. Viktoria.

Tyto kluby mívaly k dispozici stále dvě mužstva, tj. celkem nejméně 44 hráčů. Tehdy byli mnozí bez práce, dnes není jednoho z mladých bez peněz, mnozí mají motocykly, mají zájem jen o ježdění, ale sport, tělovýchova jako by pro ně nebyla.

Sportovní okénko

Těmito problémy se zabývalo „Sportovní okénko“ místního rozhlasu. Vždy v pondělí večer po zprávách, které zahájilo 18. října.

V mnohém pomohlo, zájem o spolupráci se zvýšil, mnozí „šli do sebe“, sportovní sezona s dobrála za zvýšeného zájmu hráčů, ale sokolovna s cvičícími nenaplnila. Po ukončení sezony koncem

roku „Sportovní okénko“ pro nedostatek spolupracovníků zaniklo.

Sokol – hokej 1967 (s. 366)

Na hřišti za sokolovnou bývá v zimě kluziště vybudované a udržované obětavou prací několika členů Sokola.

Na jižní straně hřiště – kolmo na budovu sokolovny postavili zděné kabiny (se dvěma místnostmi) pro hráče hokeje, který se v Knínicích hraje. V okresní soutěži mávají naši hráči průměrné výsledky – udržují se zpravidla ve středu tabulky hrajících klubů.

s. 424 v rámci vzpomínek knínického rodáka inženýra Stanislava Zounka

Zastavení devatenácté – Hokej

V posledních letech se těší velké oblibě hokej. Vysílání hokejových zápasů v televizi přilákají všichni od dětí až po babičky a dědečky. Ale naši mládeži nestačí jen pasivní účast na hokejových zápasech, chce hrát hokej. A také – pokud mrzne – se hraje na hřišti za sokolovnou.

O začátcích hokeje nám vyprávěl bývalý aktivní hráč a nyní velký „fanda“ – jako ostatně všichni bývalí hráči – Oldřich Rampula z čís. 46.

Hokej v Knínicích jsme začali hrát v roce 1942. Hráli jsme přátelské zápasy hlavně s těmito mužstvy: Brno I, Bobunice, Střelice, Bosonohy, Rosice, Rudka, Tetčice, Kratochvilka, (vesměs to byl Sokol) dále Třebíč (Horní Slavice), Třebíč (Moravské Slavice), Brno – Královo Pole.

Hrálo se na kluzišti u nás i na hřišti soupeřů.

Mistrovskou soutěž jsme začali hrát v roce 1943 za účasti mužstev Knínice, Rosice, Kratochvilka, Studenec. Tuto soutěž jsme vyhráli a postoupili do III. třídy a po vítězství v této soutěži jsme postoupili do II. třídy. V této třídě jsme hráli do roku 1947, kdy jsme v kvalifikačním turnaji postoupili do I. třídy. V této třídě jsme však nezačali hrát, protože jsme nemohli zaplatit náklad pro nedostatek finančních prostředků.

V mužstvu hráli tito hráči: brankaři Křenek Cyril, Řezanina Karel, Rampula Bedřich, dále hráči: Vacovský Miroslav (I. kapitán), Mach Miroslav, Rampula Jan a Oldřich, Carda Miroslav a Jaroslav, Des František, Palásek Zdeněk (později Vítězslav a Ladislav), Janke Josef.

Kluziště za sokolovnou začali jsme dělat v roce 1937. Původně jsme na saních dovezli „lepty“ a kluziště jsme polévali. Později nám hasiči půjčili ruční stříkačku. V roce 1943 jsme po sbírce zakoupili čerpadlo a hadice.

Po zřízení okresu Rosice hráli (už jsem nebrávil) okresní soutěž, v níž jsme postoupili v několika třídách až do krajské soutěže. Pro velký náklad, který by vyžádala účast či zájezdy vzdálených soupeřů, nenastoupil a vzdal se Sokol této soutěže.

Nyní hrají střídavě ve III. a II. třídě. Požadavky na hráčskou techniku jsou stále náročnější a nemá-li mužstvo při nepříznivém počasí možnost trénovat, nemůže s úspěchem soutěžit s mužstvy, která mohou v případě potřeby trénovat na kluzištích s umělým ledem.

Dvacet let v lidském životě, reprezentuje jednu celou generaci. Generace, která je spojená s dvacetiletou aktivní činností divadla, již vytváří tradici. Vedle těchto vysoce kulturních obsahů se k pojmu tradice řadí i dočasně platné zvyklosti – to, co je běžné a obvyklé. Na začátku byl cílem založení divadla jen pokus oživit český fenomén amatérského divadelnictví. Jestli dnes diváci přicházejí na každoroční premiéry ochotnického divadla do kníčnícké sokolovny jako na něco samozřejmého, co očekávají a na co se těší, je to ta největší pocta, které se nám, divadelníkům, dostává.

Hrajeme rádi. Toto jednoduché konstatování má hluboký význam. Setkáváme se s postojem – vždyť oni to dělají jenom proto, že je to baví. Každá volnočasová aktivita je založena na principu aktivního přístupu, sebe obohacování a kultivované zábavy. Divadlo nás baví. Slovo baví, v sobě nese i odvrácenou tvář. Někdy nelehké a zdlouhavé zkoušky, učení se textu, hledání a obětování volného času, respektování ostatních, toleranci i kompromisy a práci. Divadlo obecně je ale postaveno na přenosu atmosféry. Jestli představení tvůrci připravují s láskou k divákovi, propotí na zkouškách nejen jeden kostým, ale při tom je to těší a prohlubují tak navázaná přátelství, je to v konečné verzi, na premiéře znát. Divák to pozná, nelze ho

ošidit. Buď se baví, nebo ne! A protože na našich představeních bývá atmosféra veselá a uvolněná, můžeme konstatovat, že se nám pobavit obecně daří.

Říká se, že člověk pozná, jak stárne, podle toho, že vidí vyrůstat a dospívat své děti. My navíc stárneme s výčtem realizovaných představení. Za dvacet let máme na kontě 20 velkých premiér a přes 30 tzv. malých představení. Inscenací adventních, mikulášských besídek pro děti, představení pro neslyšící, festivalových i zahraničních účastí a také televizních dokumentů. Není účelem tohoto článku vyjmenovat všechny realizace, ani všechny herce, kteří divadlem prošli. To bychom zaplnili celý zpravodaj statistickými údaji. Možná je ale zajímavé připomenout, že naše divadlo je specifické koncepcí představení. Jen málokteré bylo pojímáno klasicky. Jiráskovu Lucernu jsme inscenovali retrospektivně, Orfea do podsvětí doprovázeli Asterix s Obelixem, Limonádová Joa byla nejen koňskou, ale

i feministickou operetou, Velká ryba byla světovou divadelní adaptací... a tak bychom mohli pokračovat.

S jubileem přichází bilancování. My sami nemáme ctižádost překročit naše možnosti ani neočekáváme děkovné a oslavné ódy. Pro nás je zadostiučiněním hojná návštěvnost představení, zájem publika, bouřlivý potlesk i podpora obce a místní organizace Sokola. Divadlo děláme pro lidi a pro obecní zájem. Náš soubor je otevřený, každý z vás může přijít a hrát s námi. V souboru spolupracujeme bez ohledu na věk a zásluhy, starší i omladina. Je velmi potěšující, že naše divadlo mládne.

20. divadelní sezóna skončila. My ale již pilně pracujeme na další. Věříme, že se nejen v té 21., opět setkáme. Vy, naše publikum jste motorem naší činnosti, jste náš důvod hrát.

Vy a váš potlesk jste znamením, že ochotnické divadlo ve Veverských Kníních žije!

Zuzana Armutidisová

CO NA TO KRONIKA

Divadla (s. 29) r. 1925

Jak již bylo pověděno, dlužno hledati počátky ochotnických divadel v zařízení obou jednot (Sokol, Dělnická Tělocvičná Jednota – pozn. M.H.) Na počátku hrály se kusy snazší na jevištích jednoduše zařízených. Během doby však byli herci – ochotníci vyškoleni, vychováno i obecně a upravena a zdokonalena jeviště mírou na venkovské poměry dokonale tak, že se hrály i kusy výpravné např. Hoši z první legie, Janošík, Lucerna, Vojnarka, Pražský žid, Švanda dudák aj.

První pokus s divadlem učinil nadučitel kusem: „Sezení městské rady“.

První dětské divadlo (s. 399)

První dětské divadlo se hrálo ve škole asi v roce 1908. Hrál se v bývalé 1. třídě tj. ve třídě v přízemí, kde před okny k západu bylo postaveno podium, jeviště bylo vyzdobeno smřčky – kulíš nebylo. Za oponu sloužily dvě plachty, které účinkující ručně navinovali na ráhno. Boky byly také kryty – snad plachtami. Název divadla: Mladí pastýři betlémské.

Obsah: pastýři se svolávají a nesou dárky novorozelému Jezulátku. Kroje – pastýři měli bílé košile, snad vyšívané a bílé režné kalhoty, ostatní venkovské oblečení. Panna Marie měla přes hlavu modrou plínu. Hrál ji Kroupova Gusti z čís. 33. V jesličkách měla voskové Jezulátko. Ve hře vystupoval také Slováček – dráteníček – řekněme si, že my u nás na Moravě jsme už tehdy cítili se Slováky, kteří byli pod nadvoládou „Uhrů = Maďarů“ – totéž můžeme říci i o obyvatelích Čech (co jsme řekli o Moravanech) a jeho vystoupení bylo – použijeme-li dnes užívaných slov: manifestací.

Slováček končil svoje zpívání slovy:

*„A co já ti, můj Ježíšku, a co já ti dám,
len tu kytku za klobóčkem, iného nemám.“*

Slováčka hrál Carda Josef z čís. 26 (později byl na čísle 3).

Baču – ovčáka hrál Ditrich František z čísla 13, který zpíval a zpěvem svolával pastýře:

„Vávro, Antoši, Kubo, Bartoši – zanechejte svoje ovce, ať se s nimi děje co chce a jen neleňte a sem pospěšte.“

Bém Bohumír z čísla 119 byl pastýřem a zpíval:

„Já ti nesu pecen chleba, však je ho u vás potřeba – a další zpívala Hrdličková – Já zas trochu mlíčka, by kvetla tvá líčka. –“

Ve škole byl ještě kolik roků z pytloviny ušitý plášť se širokým límcem zdobený ornamenty vyšívánými silnou pletací bavlnou, dle vzpomínky Béma Bohumíra byl to plášť Slováčkův.

Zpracováno dle vzpomínek Béma Bohumíra, Ditricha Františka, Mazourové Anny (roz. Ditrichové).

Divadlo dospělých (s. 400)

Kokolja František – kterého se dovolává ing. Zounek Stanislav mi jednou vyprávěl, že jedním z prvních – ne-li vůbec prvním vystoupením bylo sebrání satirické scény: Sezení městské rady

v Mrkvanticích, které se nacvičovalo ve škole ve třídě v přízemí. Mohli bychom říci, že to byla hra se zpěvy, které nacvičoval nadučitel Blažek František.

V této hře bylo zesměšněno „strejcovské“ zasedání pánů konšelů, kteří ku příkladu nechali vydláždit cestu, protože si tam kráva pana radního zlámala nohu, ale obecnímu sluhovi se na bídném platu nepřidalo, protože nejsou peníze. Výtisk hry jsem doma ještě kolem roku 1920 našel a dostalo se mi vysvětlení, proč právě synkové „z dědiny“ hráli hlavní úlohy a že proto páni konšelé vtípily na ně dělané a přidané na místní poměry, přijali poměrně klidně. Snad to bylo i tím, že se to hrálo v hospodě.

...

Hry tyto sebráli buď Sokol, nebo DTJ, později FDTJ, pak Rytmus. V době rozmachu divadelnictví se hrávaly 4–6 divadelních kusů za zimní sezonu – oba spolky tedy 8–12 her. Také Orel i hasiči hrávali divadla.

Vlastní jeviště měl DTJ, Sokol a Orel.

Hrávalo se: Na palírně (č. p. 5), u Zouneků (č. p. 55) a na sokolovně.

Po zřízení kina upadl zájem o divadla. Dnes se už mluví o hrách, které zanechaly hluboký dojem, dle verze: byly nejlepší – je to: Jízdní hlídka, Lucerna, Pražský žid, Jánošík, Strakonický dudák.

120 LET SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

V lednu roku 1892 byl založen sbor dobrovolných hasičů ve Veverských Knínících. V té době měl 10 členů. Začínali s lopatou, rýčem a kýblem. Později členů přibývalo a za pomoci obecního úřadu si pořizovali hadice a čerpadlo. Ve volném čase si začali stavět hasičku, aby se měli kde scházet. V té době být hasičem znamenalo pro občana mnoho. Hasič byl vážená osobnost v obci.

V roce 1970 měl hasičský sbor v naší obci 25 členů. Začali se zapojovat celé rodiny i s dětmi.

V devadesátých letech začal s mládeží a dětmi pracovat pan J. Krystek a manželé Hambálkovi. Mnoho práce v obci i na hasičce odvedli p. Ambrož, p. Zounek, p. Brychta, p. Holas, p. Časný a další. Dnes už bohužel mezi námi nejsou, ale nikdy na ně nezapomeneme.

Kolem roku 2000 se znovu začala opravovat místní hasička a dnešní podobu jí dali ve svém volném čase pan J. Smutný, J. Kelbl, J. Brychta, J. Krystek, p. Řezanina a jiní. Pod vedením Květy Drdlíkové se mládež a děti z naší obce zúčastnily několika soutěží. Byli to Kokolioví, Růžička, Panovec, Jandák, Jambor, Zónek, Koudela a další. Dnes už mají rodiny, nebo zaměstnání, které jim nedovoluje v soutěžích pokračovat a ze sboru odešli. Měli jsme i děti, se kterými jsme jezdili se sborem dobrovolných hasičů Zastávka na výlety a hlavně každý rok o prázdninách na letní tábor pod Templýtyn. Děti se těšily, líbilo se jim to a i dnes vzpomínají na chvíle, které trávily mezi hasiči.

Dnes už jsou velcí a mají jiné zájmy. Moc by nás potěšilo, kdyby se vrátily mezi nás, hasiče a reprezentovaly naši obec v soutěžích.

1. 4. 2012 jsme oslavili 120. výročí založení sboru dobrovolných hasičů ve Veverských Knínících. Pojali jsme ho jako malou ukázkou z hasičského prostředí a techniky, která se

dnes používá, a obecně všeho, co k hasičům patří. I přes nepřízeň počasí si myslíme, že se ukázký líbily.

Snad se najde parta mladých nadšenců, kteří by chtěli pokračovat v práci, kterou jejich dědové a tátové začali. Zároveň chceme poděkovat obecnímu úřadu a všem sponzorům, kteří naši akci a oslavu podpořili.

Květa Drdlíková

Rok 1892 (s. 26) *V srpnu téhož roku vyhořel domek č. 90. Hned po požáru vzklíčila myšlenka, aby zde byl založen hasičský sbor. A po myšlence následoval v listopadu téhož roku skutek. Do nově zřízeného sboru vstoupilo 27 členů, kteří pilně cvičili. Obec zakoupila sboru stříkačku a výzbroj nákladem 2280 korun a zřídila hasičské skladiště mezi domy č. 53. a 54. Z náčiní měl sbor: berlovku, 200 m hadic, 2 ruční navijáky na hadice, 2 hákové žebře, 2 lopaty, 3 háky, 10 smyček, 2 pochodně, 10 košů na vodu, 4 plácačky, 1 krompáč, 1 lampu a 1 lejtů na vodu.*

Prvým náčelníkem byl Jakub Zounek z č. 10, po něm pak se vystřídal: Josef Jandák z č. 8 až po převratu, Lambert Vrbka č. 51., Frant. Kokolija z č. 58., opět Lamb. Vrbka a Frant. Kokolija.

Starosty spolku byli: Ant. Carda z č. 32., Frant. Carda č. 32., Stan. Valeš, rolník č. 38. a Josef Valeš, rolník č. 42.

Za celou dobu svého trvání zasáhl sbor hasičský nejen zde, ale i v okolních osadách při požárech.

Rok 1928 (s. 99) *Dne 4. března kladli naši hasiči slavnostně základní kámen k novému hasičskému skladišti vedle domku č. 94. za velké účasti obecního sboru hasičů. Podomní sbírkou sebrán obnos Kč na toto skladiště. Dříví na stavbu dala obec a jednotlivci. Celkový náklad činil Kč 22.000.*

Dne 22. července t. r. (s. 101) odevzdáván „hasičský dům“ slavnostním způsobem svému účelu. Po cvičení s různými druhy stříkaček odebral se průvod s hudbou k hasičskému domu, kde uloženo nářadí, odevzdána budova sboru, načež všechno veselí skončilo. Hasičský dům je pěkně a účelně postaven. O jeho postavení zasloužil se jednatel hasič. sboru, Lamb. Vrbka s náčelníkem Jos. Bursíkem ml.

Rok 1929 (s. 110) *Celá obec je rozrušena. Dva požáry po sobě a nyní větrná smršť. Dne 5. července měla být pořádána vzpomínka M. J. Husi na sokolském cvičišti, ale nebylo chuti ani k pořádání ani k účasti. Mínili jsme tedy uspořádati oslavu 6. července večer, ale ani řečník nepřišel a obecní sbor velmi malinko. Na prstech bys je byl spočítal. Jakási divná předtucha visela ve vzduchu.*

A skutečně! V noci z 6. na 7. července o 1/2 1 hodině ozvaly se hasičské trubky. Hoří! Tentokrát v domě číslo 35 pana Frant. Dufka. Zachváčena byla stodola, chlévy a střecha obytného stavení, nově letos postaveného a dosud neobydleného. Je jisto, že požár byl založen, a to člověkem velmi zlomyslným. Vál silný vítr, takže žár soustřeďoval se na sousední dům č. 49 pana Jana Sedláka. Silně ohrožen byl celý blok domů od požářiště až k faře, jelikož vítr roznášel hořící kusy slámy až ke hřbitovu. Spojenému úsilí hasičských sborů z celého okolí i našeho podařilo se oheň omezit a ostatní domy uchránit. Voda byla brána z potoka.

Sotvaže největší nebezpečí minulo, asi o 1 1/2 hod. těžší noci, hlásily hasičské trubky nový požár. Hořel dům číslo 1 p. Jana Svobody. Shořela celá střecha se zásobami sena.

V obou případech je velká škoda, ale pojistné velmi nízké.

Po těchto požárech je strach vládcem naší obce. Říká se: „Strach

má velké oči.“ Skutečně. Řada lidí viděla palice, jenž je hledán. Jednou byl viděn v lese, pak v zahradách, jindy dupal po půdách domů, ba i v ulicích byl spatřen. Četnická pátrací stanice, jež záhadu vyšetřuje, má plno zpráv a plno stop, ale žádná nevede k cíli. Podezření je mnoho, ale neodůvodněných. Četnické hlídky každou noc procházejí obcí a kolem obce, ale kromě nich občané sami staví si svoje hlídky. V některé noci je jich až 15. Jednotlivci spávají ve stodolách, na zahradách a v kolnách, jen aby palice dopadli. Střelné zbraně jsou všude připraveny. Snadno mohlo by se státi neštěstí. V sobotu a neděli bývá hlídek nejvíce. V takové atmosféře přicházejí žně.

V požárech ukázalo se, že dosavadní ruční stříkačka hasičského sboru nestačí ani na malý požár. Proto sbor zakoupil novou motorovou stříkačku za obnos asi 51.000 Kč. Pumpy jsou poháněny motorem o koňských silách. Čtyřmi proudy vychrlí za minutu litrů vody. Náklad uhradí obec asi v 10 letech.

Přes všechnu opatrnost, stráž, hlídky atd. vypukl asi o 9 hod. večer požár v domě č. 25 pana Frant. Cardy. Zničil starou, roubenou, doškem krytou stodolu se zásobami nevymláceného obilí, jež náleželo částečně majiteli stodoly, částečně rodinám, jež nemají vlastních stodol.

Obytné stavení č. 25 je kryto doškem. Vítr vál od stodoly na obytné stavení, ale obratnosti hasičů lze děkovati, že nelehlo popelem.

Konec požárů. Po posledním požáru, jenž byl jistě také založen, hledají se stále palice. Obecní rada ve schůzi dne 22. srpna slíbila odměnu 5.000 Kč tomu, kdo palice vypátrá nebo uvede četnictvo na pravou stopu. Konečně byli zatčeni tři výrostci 16 – 17letí a odvedeni do vyšetřovací vazby v Ivančicích jako podezřelí ze žhářství. Jeden z nich přiznal se k založení požáru v domě č. 60, ale ostatní požáry zůstaly nevyšetřeny. Rozčilení v obci však polevilo a jelikož dalších požárů nebylo, uklidnila se obec do podzimu téměř úplně. Slíbenou odměnu neobdržel nikdo.

Rok 1936 (s. 161) *V létě zakoupil hasičský sbor starší osobní auto značky „Walter“, šestiválcové a vhodnými úpravami je proměnil v pomocný vůz hasičský. Na hák na zadní straně vozu je možno připnouti naši motorovou stříkačku a tak ji rychle přemístovat. Vnitřek vozu je upraven pro dopravu nemocných a lze ho tedy užítí také jako auta sanitního. V tomto smyslu je hojně používán při úrazech k dopravě raněných k lékaři nebo do nemocnice. Šoferskou zkoušku složili Bedřich Zounek, kovář z č. 53 a Frant. Žaloudek, rolník z č. 27, kteří řízení a udržování vozu v čistotě a pořádku obstarávají zdarma. Náklad na vůz činil asi 10.000 Kč.*

Z obecní kroniky vybral
Martin Hnilička

Prosím o omluvu uvedení nesprávného údaje v minulém čísle zpravodaje v souvislosti s informací o prohlášení obyvatelů Veverských Knínic za kulaky. V kronice skutečně stojí, že „byl za kulaka prohlášen Carda Boh. z č. 23“, správný údaj má být opraven na „z č. 24“.

NAŠE NADĚJE - Tuto stránku věnujeme nejmladší generaci občanů Veverských Knínic. Možná ani nevíte, jak šikovné děti u nás v obci máme.

V tomto čísle Zpravodaje přinášíme rozhovor s dalšími dvěma šikovnými dětmi z Veverských Knínic – Gabrielou a Magdalenou Pantůčkovými.

Dříve jsme byli zvyklí, že na cestě do Oulehlí míjíme tenisový kurt, kde běhá za míčkem jedna nebo druhá ze sester Pantůčkových. Teď už to není tak obvyklé, protože kurt v Knínicích vyměnili za různé dvorce v republice i v zahraničí.

Kdy jsi poprvé držela tenisovou raketu v ruce?

Gabriela: Když mi byli asi 3 roky jezdila jsem s tatínkem do Bystrce, kde hrával zápasy za družstvo. Byla tam tenisová stěna, na které jsem hrála celou dobu, když tatínek hrál zápas. Hrozně mě to začalo bavit.

Magdalena: Poprvé jsem tenisovou raketu držela asi ve 4 letech, kdy jsem šla na trénink s mým tatínkem a mojí sestrou na náš kurt.

Jaká byla tvoje cesta k tenisové raketě? Nebo to byla „lásky na první pohled“?

Gabriela: Na kurtu jsem poprvé stála ve 4 letech. Začínala jsem s tatínkem, který mi dal základy. Když mi bylo 7 let, tak jsem začala trénovat s trenérem jménem Stejskal. Trénovali jsme na kurtech Moravské Slávie v Brně. Pro začátek jsem tam měla výborné podmínky. Je tam hodně kurtů, běžecká dráha a fotbalové hřiště, kde jsem často měla kondici a hned vedle je základní jazyková škola – Bakalka, kam jsem chodila a odkud mám krásné vzpomínky. Začínala jsem trénovat v kolektivu, jak tenisový trénink, tak i kondici a to se mi velmi líbilo. O víkendech jsem vždy trénovala s tatínkem (to platí dodnes). Tatínek byl na mě vždy hodně přísný a ze začátku pro mě ty tréninky nebyly vůbec jednoduché, ale teď si toho moc vážím a moc mu za to děkuji. Když mi bylo tak 11 let, na Morendu (Moravskou Slávii) přišla nová trenérka – výborná tehdejší hráčka Eva Martincová (35. na WTA). To byla

důležitá chvíle pro můj tenis. Tréninky jsem už měla sama a Eva mě výborně naučila techniku a tréninky vedla tak, aby mě bavily. Každý trénink byl jiný a zaměřený na určitou věc. Také kondice jsem měla s ní a jedním trenérem

z Prostějova. Vše bylo daleko náročnější. Na kondici nás chodilo asi 10 a vždy jsem se hodně těšila. Do té doby jsem jezdila na turnaje v Česku a to s tatínkem nebo občas do zahraničí (např. na mistrovství Evropy do 12 let) s reprezentací. Pořád jsem byla 1. nebo 2. ve své kategorii, tak jsem postupně začala více jezdit na evropské turnaje. Bylo to daleko lepší, protože v Česku jsem hrávala pořád se stejnými hráčky. Jelikož Eva měla rodinu, tak se mnou nemohla jezdit na turnaje a tatínek se mnou už taky nemohl jezdit všude, protože musel pracovat. Tak jsem ve 13 letech začala trénovat s trenérem, který také trénoval ze začátku na Morendě, ale hrával se staršíma než jsem byla já. Jmenuje se Martin Koryčánek (byl 1. v Československu) a trénuji a jezdím s ním po turnajích dodnes. Je to nejlepší trenér, jaký mě mohl potkat. Tréninky s ním jsou velká dřina a do každého tréninku musím dát maximum. Na turnajích je s ním ta největší sranda, pořád se smějeme. Proto se na každý trénink a turnaj moc těším. Také dělám kondici (už asi 4 roky) s kondičním trenérem – Weidenhofer a ten pro mě dělá také maximum a kondice s ním mě hrozně baví. Jinak během týdne trénuji na našem kurtě v Knínicích kromě středy a čtvrtka, kdy jezdím do klubu, za který hraji od 10 let – TK Agrofert Prostějov. Tady mám vždy sparinky, tréninky, kondici, ale také masáže, fyzioterapii atd. Je toho tady hodně a tréninky jsou také náročné, ale hlavně je super, že můžu trénovat vedle takových hráčů/hráček jako je Berdych, Kvitová nebo Šaňáková

a mohu s nimi jezdit na různá kondiční soustředění (např. do Tater).

Magdalena: Náš tatínek hrával a hraje tenis a přál si, abychom jednou byly tenistky. Takže to zkusil a mě to moooc bavilo a teď bych tenhle sport nevyměnila za žádný jiný. Tatínek mě do tenisu nenutil a nechal na mě, jak se mi to bude líbit. Začalo to tak, že mě a moji sestřičku začal trénovat a později mně domluvil trenéra jménem p. Stejskal, který se mnou trénoval na Moravské Slávii. Hrávala jsem tam ve skupinkách. Pan Stejskal mě naučil hlavně základy a asi v devíti letech mě tatínek svěřil paní trenérce Martincové, se kterou jsem také trénovala na Moravské Slávii. Paní Martincová se mnou nemohla jezdit na turnaje a navíc čekala holčičku, takže jsem musela přestoupit k jinému trenérovi a tím je dodnes p. Štencl, se kterým trénuji v Jundrově v tenisovém klubu „TC Classic“. Ve středu a ve čtvrtek jsem společně s mojí sestrou v Prostějově, ve kterém trénuji už od 9 let (10 let). V tomhle

klubu vídám i naše výborné hráče. Zde také mám kondiční tréninky. O víkendech hraju v Knínicích.

Tenis znamená i cestování. Kde jsi zatím byla nejdál?

Gabriela: Ano, je to cestování a protože tatínek nemá letadlo zrovna v oblíbenosti, tak na turnaje většinou jezdíme autem. V Evropě jsem byla už skoro v každé zemi. Bylo to pěkné např. ve Švýcarsku, Dánsku, Španělsku, Itálii. Všude

to bylo něčím pěkné, ale nejvíce se mi líbilo tam, kde se mi dařilo.

Magdalena: Ano, tenis je velké cestování. Se mnou zatím jezdí hlavně moje maminka, tatínek, trenér a reprezentace. Nejdál jsem byla zatím v Chorvatsku, a to proto, že pro děti do 12 let se turnaje v zahraničí moc nepořádají, ale teď prvním rokem hrají kategorii do 14 let a také jezdím na turnaje do 16, takže teď začnu jezdit víc do zahraničí.

Jakého úspěchu si nejvíc ceníš?

Gabriela: Cením si každého zápasu, který jsem vyhrála, protože do každého zápasu na turnajích, které hrají, musím dát maximum, protože nehrají lehké turnaje. Když hrají juniorské turnaje do 18 let, tak hrávám ty nejvyšší turnaje i proti hráčkám, které jsou třeba o 5 let starší. Ale mezi mé největší úspěchy patří: 4. místo na žebříčku v Evropě, 2. místo na MS v Prostějově, 3. místo na ME a 1. místo na ME ve čtyřhře.

Magdalena: Cením si každého zápasu, který vyhrají, protože hrají ty nejtěžší turnaje. Asi nejvíc si vážím toho, že teď jsem na 68. příčce Tennis Europe (jsem první Češka na evropském žebříčku do 14 let). Také si velice vážím turnaje v Milovicích do 16 let, kde jsem byla nejmladší a byla jsem až ve čtvrtfinále. Často hrají s reprezentací a mám zatím 64 pohárů, 4 talíře a 16 medailí a z toho 39 pohárů za 1. místo, 8 pohárů za 2. místo, 17 pohárů za 3. místo. Talíře mám 3 za 1. místo a 1 za 2. místo, medailí mám spoustu.

Jak se ti daří skloubit tréninky, soutěže a škola?

Gabriela: Skloubit tenis a školu je hodně těžké. Ale tenis je pro mě na 1. místě. Na základní škole (Bakalce) se to dalo v pohodě zvládat. Učitelé mi vždy vycházeli hodně vstříc. Měla jsem vždy samé jedničky nebo pár dvojek. Na tuto školu mám jen dobré vzpomínky. Teď chodím do 2. ročníku na Německé Zemské Gymnázium v Brně (na Mendlově náměstí). Tady už je to o hodně těžší. Mám individuál a učitelé po mně chtějí to stejné, co chtějí po spolužácích. Takže to je hodně náročné už jen proto, že se vše učím sama. Ale vždy jsem měla štěstí na moji třídu.

Všichni mi hodně pomáhají a vždy se ptají, jak hrají na turnajích a přejí mi úspěch. Ve třídě máme super kolektiv (=). Pořád mám jedno z nejlepších vysvědčení ze třídy, ale jak říkám, tenis je pro mě na prvním místě.

Magdalena: Je to velice náročné, nyní jsem v 7. třídě základní školy na Bakalově nábřeží. Ale tenis preferuji a je u mě na 1. místě. Ve škole mi všichni vychází vstříc, za to jsem jim moc vděčná a moc děkuji.

Jaké jsou tvé plány do nejbližší budoucnosti?

Gabriela: Jelikož ještě dva roky můžu hrát juniorské turnaje do 18-ti let, tak bych si chtěla zahrát nějaký juniorský grandslam (French Open, Wimbledon atd.). Je to určitě velký zážitek, protože turnaj se hraje zároveň s grandslamelem dospělých. A je super potkat se např. s Federerem (můj vzor), Djokovićem, Šarapovou, Azarenkou. Také bych chtěla v nejbližší době získat WTA žebříček žen.

Magdalena: Můj nejbližší turnaj je až 1. července, kdy jedu s maminkou do Mariánských lázní na mezinárodní turnaj do 16 let. Do té doby budu trénovat. Po Mariánských lázních ještě přesně nevím, kam pojedou, ale bude to asi někam do zahraničí.

Chceš se i v dospělosti věnovat tenisu, jako například trenérka nebo máš jiný sen?

Gabriela: Ano, chci se v dospělosti věnovat tenisu. Tenis je pro mě vším a hrozně mě to baví. Nikdy se nestalo, že by mě do toho rodiče nutili, stejně by to totiž k ničemu nevedlo. Jednou bych chtěla vyhrát grandslam a být do TOP 10 na WTA. Také bych moc chtěla poděkovat celé mojí rodině za vše co pro mě dělají, protože bez nich by to vůbec nešlo. Takže tímto jim moc děkuji.

Magdalena: Moc bych si přála hrát tenis na té nejvyšší úrovni, ale vím, že

je to ještě hodně daleko a do té doby musím hodně makat, aby se mi to povedlo – moc bych si to přála, je to můj sen. Nejvíce bych si přála být do TOP 10 na žebříčku WTA a zahrát si nějaký grandslam.

Setkaly jste se se sestrou na kurtu jako soupeřky?

Gabriela: Se sestrou jsme zápas ještě nehrály, protože je o 4 roky mladší a hraje jinou kategorii. Nejvíce se těšíme, až spolu budeme hrávat čtyřhru. Myslím si, že nám to spolu hodně půjde, protože se budeme výborně doplňovat. Často spolu o víkendech trénujeme. Pořád jsme spolu a když to jedné nejde, tak ta druhá ji vždy podrží. Bez ní bych si to také nedokázala představit. Jsem moc ráda, že mám sestru jako je ona.

Magdalena: Se sestřičkou jsme zatím zápas nehrály, ale v budoucnu se to třeba stane. Gabriela mi ve všem pomáhá. Mám ji moooooo ráda. Mám tu nejlepší sestřičku na celém světě, lepší už jsem si přát nemohla. Miluju ji a také bych ji chtěla mooc poděkovat za to, co pro mě dělá. Tímhle bych také chtěla

poděkovat hlavně celé mojí rodině, co pro mě dělá a že mi tak pomáhá. Také bych chtěla poděkovat svým trenérům, že mě dostali tam, kde teď jsem a také bych chtěla poděkovat mé škole. Všem moc děkuji a také děkuji za tenhle rozhovor.

Děkuji za rozhovor a přeji mnoho dalších úspěchů!

Hana Hojovcová

1. Můžete se nám stručně představit?

Jmenuji se Jitka Kroutilová, pocházím z Brna – Židenic, ale již několik let je mým domovem vesnička Omice, kde od své svatby s rodinou žiji.

Vystudovala jsem pedagogickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, obor Speciální pedagogika, rodinná výchova. Musím říct, že školské prostředí bylo a je mi velmi blízké, protože se s ním setkávám od svého dětství. Můj otec byl rovněž učitel a tak jsem si už od dětství představovala jaké to asi je být paní učitelka a ráda jsem si na ni hrávala, takže moje volba povolání rodiče ani moc nepřekvapila.

2. Můžete nám říct, co Vás vedlo k tomu, že jste se přihlásila do výběrového řízení?

Stále jsem hledala možnost pracovat co nejbližší svému současnému bydlišti a tak mě možnost pracovat na malé vesnické škole velmi oslovila a zaujala.

3. Byl pro Vás výsledek výběrového řízení překvapující?

Musím říct, že ano.

4. Jaké jsou Vaše představy a plány pro působení na škole?

Ráda bych ve škole vytvořila prostředí, ve kterém se budou všichni zúčastnění cítit dobře, budou se do školy těšit, a rádi k nám budou vracet. Mým záměrem je otevřít školu pro širší veřejnost, což znamená její větší využití v rámci života obce. Zapojit ji do života obce natolik, aby se dětem objasnily různé zvyky a tradice, které do života obce patřily a patří. Těmito kroky nejen zatraktivnit výuku a vzdělávání ve škole, ale současně přispět k prevenci sociálně patologických jevů, aby rodiče dětí upřednostňovali umístění svých dětí do školy v místě bydliště před vzdálenější školou.

5. Jak tuto představu hodláte realizovat? Můžete nám říci něco konkrétního?

V rámci různých projektů zlepšovat kvalifikaci pracovníků školy, jejich účast v programech dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků a jejich blízkou spolupráci s odborníky.

Vzhledem k tomu, že blízkém okolí chybí odborná logopedická péče, chtěla bych, ve spolupráci s odborníky, zřídit v rámci školy detašované speciálně – pedagogické pracoviště a pracoviště školního psychologa k zajištění odborné péče pro děti z obce a širšího okolí. Co se týče efektivního využití volného času dětí a mládeže zajistit a zpřístupnit volnočasové aktivity pořádané

v rámci školy, jednak jejími zaměstnanci, ale rovněž navázat úzkou spolupráci s místními organizacemi, sdruženími a spolky, případně s centry volného času a nabídnout dětem z celé obce širokou škálu kroužků. Pro děti se speciálními vzdělávacími potřebami zajistit individuální vzdělávací plán, aby rodiče těchto dětí nebyli nuceni dávat tyto děti do specializovaných škol a ony mohly navštěvovat školu tzv. běžného typu.

Zajistit výuku jazyků od nejtětlejšího dětství v rámci aplikované výuky jazyků v běžném provozu školy a také ve využití volného času mimo vyučování.

Co se týče integrace umožnit dětem prožít, jaké to je být osobou s handicapem a tak ve spolupráci se školami, specializovanými centry a odborníky, posilovat v dětech vědomí, že „postižené“ děti a spoluobčané do našeho „běžného“ prostředí patří a jsou jeho součástí.

6. Jak vidím, plánujete mnoho. Jak si představujete jejich realizaci?

Všechny projekty jsou hodně závislé na peněžních prostředcích, proto se budu snažit zapojit školu do různých projektů, ze kterých by se daly financovat.

Uvědomuji si, že to je běh na dlouhou trať, ale ráda bych se o to pokusila a doufám, že se mi ve spolupráci s kolegy, rodiči a obcí podaří alespoň část zrealizovat.

7. Co bude s projekty a programy, které na škole již jsou?

V projektech a programech, které se osvědčily, hodlám pokračovat a případně je i více rozšířit.

8. Jak si představujete vzájemnou komunikaci s obcí a rodiči?

Chci udělat maximum tak, aby rodiče dětí a obec měli co největší přehled o tom, co se ve škole děje a na co byly využity vynaložené finanční prostředky.

Děkuji Vám za rozhovor a přeji Vám, ať se Vám u nás líbí.

Irena Armutidisová

AKTUALITY ZE ŠKOLY

Školní rok 2011/2012 byl pro ZŠ Veverské Knínice plný školních i mimoškolních aktivit. O všech akcích byli rodiče a přátelé školy informováni na internetových stránkách školy:

<http://www.veverskekninice.cz/skola-veverske-kninice/zakladni-skola/>

a v minulém čísle zpravodaje. Měsíc za měsícem plynul školní rok takto:

Leden

12. 1. se na prvním bruslení ukázalo, že jsme v podstatě kolektiv zdatných bruslařů. Podruhé si žáci zabruslili ve čtvrtek

26. 1., další návštěvy zimního stadionu se uskutečnily v únoru. Za pomoc děkujeme rodičům paní Štěpánce Skalicové, paní Ivanové, paní Nejezchlebové, paní Dufkové a panu Pátkovi.

19. 1. se přišli předškoláci seznámit s prostředím školy, tak jako každý rok

před zápisem. Současní prvňáci se předškoláků ochotně ujali. Mimo jiné si vyzkoušeli práci s některými didaktickými pomůckami, které budou v 1. třídě používat. Mezi školáky se všem líbilo.

31. ledna přišli budoucí žáci k zápisu do 1. třídy bez obav.

Únor

16. 2. proběhlo úvodní setkání se zástupci projektu „Dopravní výchova“, který již několik let pro školu organizuje Dům dětí a mládeže v Rosicích.

24. 2. se to u nás ve škole červenalo. V rámci projektu „Barevné dny“ jsme všichni přišli oblečení v červeném.

27. 2. prošel vesnicí karnevalový průvod dětí MŠ a ZŠ. Veselé masky, písničky, sladké koblihy a zájem občanů vytvořil atmosféru, která k masopustnímu veselí patří stejně jako „hodování“. Děti nejvíce ocenily sladké koblihy před obecním úřadem, čokoládové bonbóny u místní samoobsluhy a limonádu u paní Elišky Leicmanové. Občerstvení sponzoroval obecní úřad, pan Zdeněk Zounek a pan Petr Klapal. Celou akci zdokumentoval pan Milan Dlabal. Všem patří naše poděkování.

Březen

9. 3. naše děti vyrobily různé výrobky a dekorace na dětský karneval. Pod vedením p. učitelek si pak žáci vyzdobili sokolovnu. Na pomoc přišla i p. Soňa Cardová a maminky, kterým děkujeme za ochotu a vstřícnost.

10. 3. proběhla další etapa dopravní výchovy, která byla ukončena předáním cyklistických průkazů dětem.

12. 3. proběhla na naší škole akce - čtení s rodiči. Rodiče se spolu se

svými dětmi aktivně zapojili do plnění úkolů souvisejících s daným textem. Pracovali jsme s knihou „Lvíče“ a s filmem „Život lvů“. Na závěr jsme si skládali „Životabáseň“.

16. 3. jsme se zapojili do mezinárodní matematické soutěže. V kategorii Cvrček (2. a 3. r.) získal nejvyšší počet bodů David Juda (3. r.). Druhé místo patří Lýdii Cejnkové, třetí místo se stejným počtem bodů obsadili Zdeněk Kříž (2. r.), Leontýna Lakwa a Jakub Dlabal (3. r.). V kategorii Klokánek (4. a 5. r.) se na první příčce umístil Vítek Puža (4. r.). Druhý nejvyšší počet bodů dosáhli Nikolas Lakwa (4. r.) a Johana Cardová (5. r.), na třetím místě je Milan Daniel Dlabal (4. r.).

30. 3. V rámci projektu „Barevné dny“ jsme do školy přišli oblečení v barvě zelené. Děti psaly do zelených sešitů, počítaly zelené příklady a psaly zelené básničky.

Duben

4.4. před velikonočními prázdninami děti dostaly odměnu. Z peněz za sběr papíru se podívaly na divadelní představení „Stvoření světa“, které se moc líbilo. Děkujeme firmě RosenPharma a.s. a všem občanům, kteří starý papír dovážejí k nám do školy.

26. 4. jsme do školy v rámci projektu „Barevné dny“ přišli všichni oblečení v pruhovaném.

27. 4. jsme zahájili kurz plavání ve městě Kuřim. Děti se těšily a první lekci si pořádně užívaly s úsměvem na tváři.

Květen

22. 5. na slavnosti Pohádka Máje reprezentovali obec žáci 4. ročníku Markéta Hojovcová, Miša Dvořáková, Milan

Daniel Dlabal, Nikolas Lakwa a Vítek Puža. Humornou scénku „O rybáři a staré botě“ nacvičila Mgr. B. Koláčková. Děkujeme panu Milanu Dlabalovi za pomoc a fotodokumentaci nejenom při této, ale i dalších akcích.

28. 5. naše škola rozkvetla. Děti přišly oblečeny v květinových vzorech. V ruce držely různé druhy kvetoucích rostlin. Kytičky naši školu nejen rozžářily, ale také provoněly. V rámci ekologické výuky jsme vyráběli květiny ze starých časopisů.

31. 5. měli žáci výjimečný den. Myslivecké sdružení pro ně uspořádalo bohatý program: výklad o loveckých psech s ukázkou foxteriéra Dáši a maďarského ohaře Aidy v akci, poznávání a odlévání stop, střelení ze vzduchovky, myslivecký test (nejlépe hodnocen 2.ročník)

a prohlídka pohyblivého terče. Nechybělo oblíbené opékání špekáčků a pěkné odměny pro všechny. Děkujeme celému mysliveckému sdružení a manželům Hojovcovým, kteří se na pořádání akce nejvíce podíleli.

Červen

19. 6. jsme vyrazili na školní výlet. Naše cesta směřovala na Moravský kras. Po vystoupení z autobusu jsme se ocitli v chráněné krajinné oblasti. Příroda je zde krásná, ale ještě krásnější byly naše zážitky z Punkevní jeskyň s lodičkami, z vláčku a lanovky i propasti Macocha. Nakonec nás čekal dobrý oběd s nápojem v Chatě Macocha.

Všechny popsané akce se uskutečnily díky obětavé týmové práci pedagogického sboru.

V letošním školním roce byla škola dovybavena novou muktifunkční kopírkou, kterou škole věnovala jako

sponzorský dar spol. 67 s.r.o. Vedení firmy děkujeme. Dále za výtěžek z karnevalu dostali žáci nové cvičební podložky na tělesnou výchovu. Děkujeme maminkám – organizátorkám karnevalu.

Školní rok byl také zaměřen na celostátní testování pátých ročníků. V rámci celoplošné generální zkoušky ověřování výsledků žáků na úrovni 5. a 9. ročníků základních škol projektu NIQUES proběhla tato akce v naší škole pod vedením pana Mgr. Zdeňka Kříže Ph.D. Zkoušky se účastnilo šest žáků pátého ročníku.

Závěr školního roku byl poznamenán vyhlášením konkurzu na místo ředitelky ZŠ a MŠ Veverské Knínice. Dosavadní paní ředitelka se do konkurzu vyhlášeného OÚ nepřihlásila. Za celý pedagogický sbor a zaměstnance ZŠ a MŠ přejeme paní Ing. Dr. Beatě Jandákové

ve mnoho úspěchů v dalším profesním i osobním životě a děkujeme jí za spolupráci. Ve škole působila 16 let. Za tuto dobu vybudovala ze ZŠ moderní, konkurence schopnou vzdělávací instituci. Všichni žáci na ni budou jistě s láskou vzpomínat.

*Marie Ambrožová, Šárka Škvařilová,
Bohuslava Koláčková, Beata Jandáková*

CO NOVÉHO UNÁS V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Dovolte nám ohlédnout se zpátky za druhou polovinou školního roku 2011/2012.

V lednu nás navštívilo maňáskové divadélko s půvabnou zimní pohádkou O Rampušíkovi. A jako každoročně už bylo na čase myslet na zápis do první třídy základní školy, kterou naši předškoláčky navštívili.

Také k nám opět zavítala paní doktorka Vondráková z PPP Brno a vedla přednášku pro rodiče na téma, jak nejlépe připravit dítě pro nástup do 1. třídy.

Děkujeme za pozvání paní ředitelce do ZŠ na besedu se spisovatelem Aloisem Mikulkou, který nám přiblížil některé své pohádky a podepsal svým příznivcům knihy.

V únoru nesměl chybět tradiční karneval, který jsem si s dětmi jako vždy krásně užili. Také dvě pohádková představení přímo v mateřské škole se dětem líbila.

Březen a duben byl ve znamení ekologických programů /Dobry hospodář a Strom/, se kterými k nám přijeli pracovníci Ekocentra Brno. Manželé Trnkovi dětem zahráli jarní pohádku Duňková slepička. Paní učitelka Koutná s dětmi připravila kulturní program na slavnost vítání nových občánků.

V květnu jsme uspořádali vystoupení ke Dni matek, které s dětmi v tomto roce nacvičila rovněž paní učitelka Koutná, z důvodu dlouhodobé nemoci kolegyně. Za krásného počasí se na naší zahradě konala diskotéka s oblíbeným panem Hruškou. Další ekologický program byl tentokrát zaměřen na zdravou výživu a byl spojen s ochutnávkou zdravých potravin.

V červnu jsme oslavili společně Den dětí již tradiční olympiádou, kde zvítězily a medaile si odnesly všechny děti. Pro-

tože jsme sportovci, nezaskočil nás ani déšť a zasoutěžili jsme si ve třídě. Nechyběl ani tanec a soutěž o nejlepšího tanečníka. S našimi předškoláčky jsme se symbolicky rozloučili dne 13. 6. v dopoledních hodinách, tentokrát s programem manželů Trnkových. Nechybělo ani pasování na školáky téměř opravdovým mečem. Školní výlet se

konal o den později, 14. 6., tentokrát na zámek Dukovany, kde si děti prohlédly výstavu strašidýlek. Za zmínku stojí i plavecký výcvik, který jsme absolvovali se žáky ZŠ, a to v bazénu Kuřim od dubna do konce června.

Výstava výtvarných prací našich žáčků - „Galerie na plotě“ se, doufáme, rodičům líbila, měli tak příležitost prohlédnout si výtvarnou činnost dětí, která je pro nás stěžejní.

Celý školní rok měly děti možnost navštěvovat dva zájmové kroužky. Byla to oblíbená keramická dílna pro nejmenší paní Žilkové, nově pak svěží cvičení pod vedením skvělé Martiny Brychtové. Oba kroužky se těšily velké oblibě. Oběma lektorkám patří dík za trpělivý přístup k našim žákům. Naše poděkování si zaslouží i paní Boháčová, která dětem přišla zahrát v průběhu celého roku některá svá představení.

Rádi bychom poděkovali provozním zaměstnancům (vedoucí školní jídelny paní Zornové, kuchařce paní Bémové a školnici paní Koudelové) za obětavou práci a osobní nasazení při plnění každodenních povinností. Naše poděkování patří OÚ Veverské Knínice za všestrannou podporu a zájem o všechny naše aktivity. Děkujeme také učitelskému sboru základní školy za celoroční spolupráci a kolegiálnost.

Na závěr nám dovolte poděkovat paní ředitelce Jandákové za chápavý a lidský přístup k žákům i všem svým zaměstnancům.

Dana Ježová a Jitka Koutná

Česká společnost stojí před velkým jubileem. Téměř přesně za rok si budeme touto dobou připomínat 1150 let od příchodu soluňských bratří Konstantina a Metoděje na Velkou Moravu. Přišli na pozvání moravského knížete Rostislava, aby mezi obyvateli jeho říše šířili křesťanskou víru jazykem, kterým zdejší domorodé obyvatelstvo mluvilo.

Čeští biskupové proto už v letních měsících 2010 vyhlásili tříleté období příprav, které je z hlediska duchovního odkazu obou bratří zaměřeno na hlubší poznání Božího slova. V brněnské diecézi byl vyhlášen program „Vezmi a čti“, během něhož se čtou delší úseky bible v logických celcích, na rozdíl od bohoslužeb, kdy jsou přednášeny jen krátké úryvky. Pan farář Ludvík Bradáč pořádá ve Farním centru v Ostrovačicích během podzimních a zimních měsíců večerní „Náboženství pro dospělé“, při němž se zájemci scházejí jednou za 14 dnů. Bible se tam tímto způsobem pročítá, otec Ludvík vysvětluje, a jednotlivé události i postavy uvádí do souvislostí s jinými částmi Písma.

Vzdělávání křesťanů nabývá i dalších forem. Brněnské biskupství pořádá vždy na podzim „Biblické kurzy“. Pro účastníky z našich farností jsou přitažlivé už tím, že jedním z přednášejících je P. Petr Mareček, který před řadou let působil jako mladý kněz v našich farnostech. Dnes je docentem na Teologické fakultě v Olomouci.

Jinou formou je Universita třetího věku, pořádaná Masarykovou univerzitou Brno, konkrétně kurz „Živá teologie – Spirituální dimenze člověka“.

Výročí 1150 let od příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Moravu bude mít nejen církevní, ale i celospolečenský charakter. Blahé důsledky působení „slovanských věrozvěstů“ pocítily celé generace našich předků. Ještě před svým odchodem na Moravu sestavil svatý Konstantin (později přijal řeholní jméno Cyril) slovanskou abecedu – hlaholici.

Pomocí ní zaznamenal hlavní knihy Starého a Nového zákona a knihy svátostné liturgie. Naším pohanským předkům tak „apoštolové ze Soluně“ předali Boží slovo v podobě trvalého psaného textu. Velkým darem bylo samotné písmo, protože představuje mocný nástroj národního písemnictví a kultury. Jak se následně ukázalo, užitek z něho měly i další slovanské národy (známý vývoj písma: hlaholice – cyrilice – azbuka).

Hlaholice a cyrilice

Oslavy jubilea vyvrcholí začátkem července 2013 na Velehradě. Zahájeny byly už letos koncem května v Římě bohoslužbou za náš národ, a koncertem, na němž se podílela Zlínská filharmonie a soubor Hradišťan s Jiřím Pavlicou. Přítomna byla vládní delegace, jejíž členové spolu s přítomnými biskupy uctili památku sv. Cyrila a kardinála Berana u jejich hrobů. Premiéra Petra Nečase přijal při soukromé audienci papež Benedikt XVI.

Přibližně ve stejnou dobu odjela skupina poutníků české pravoslavné církve do Turecka, do míst, kam před 1150 lety k byzantskému císaři Michalovi III. dorazilo poselství knížete Rostislava s jeho žádostí o vyslání věrozvěstů. Poutníci předali současnému patriarchovi Bartoloměji jako dar originální kopii Rostislavova dopisu.

Součástí skupiny byli filmaři, kteří v Turecku zahájili natáčení historického filmu „Cyril a Metoděj – Apoštolové Slovanů“. Režisérem filmu je Petr Nikolaev, v kinech se má film objevit v příštím roce.

Istanbulská univerzita, kdysi sídlo byzantských panovníků

Pro úplnost nutno dodat, že v těchto dnech vyšla kniha bývalého ministra školství (a katolického kněze) prof. Petra Piňhy s názvem „Slyšte slovo a zpívejte píseň“. Je to s láskou napsaný životní příběh sv. Cyrila a Metoděje.

Mnohá farní společenství i jednotlivci na Moravě a v Čechách obrazení svou pozornost k Velehradu začátkem července každým rokem. Každého 5. dne prvního prázdninového měsíce se tam koná vzpomínková bohoslužba na oba svaté bratry ze Soluně – naše slovanské věrozvěsty. V předvečer se (letos už po třinácté) koná koncert Večera lidí dobré vůle. Kdokoliv z nás může být při tom i v pohodlí svého domova, protože koncert vysílá jak Česká televize, tak rozhlas.

Sportovněji zaměření zájemci mohou památku sv. Cyrila a Metoděje uctít koncem srpna při Cyrilometodějské pěší pouti. Vychází se z několika různých míst a podle jejich vzdálenosti od Velehradu se jde různý počet dní, vrcholem je společné závěrečné setkání se mší sv. ve velehradské bazilice. Celostátně se letos pouť uskutečňuje po dvanácté. Výchozím bodem pro účastníky z farností Ostrovačice a Knínice jsou Ratíškovice u Hodonína, předchozí působiště otce Ludvíka. Tato trasa představuje 3 dny chůze, závěr bude v sobotu 25. srpna 2012.

Z velehradské pěší poutě

V závěru si dovolím od velkého národního tématu udělat malý úkrok směrem k naší domácí knínické minulosti: Před třemi roky jsme slavili 750 let trvání farnosti Veverské Knínice. Hmatatelným dokladem této skutečnosti je kostel sv. Mikuláše, postavený v druhé polovině 13. Století. Při přesnějším určení roku se dá s velkou pravděpodobností vycházet z letopočtu 1259, který je v této souvislosti v některých listinách zmiňován.

Letos se k tomuto výročí vrátili společně zastupitelé obce a zástupci farního společenství. Na sobotu 19. května pro veřejnost připravili akci „Poznej náš kostel“. Nejdříve proběhlo krátké povídání o historii kostela, jeho liturgickém vybavení a umělecké výzdobě. Pak byla na řadě prohlídka po stavební stránce. Zajímavá byla návštěva kůru a především věže. Návštěvníci mohli vystoupat až ke zvonům a poslechnout si vyprávění o jejich osudech (málokdo například tušil, že každý zvon má své jméno a že byl při vyzvednutí do věže pokřtěn) a o osudech mnoha lidí žijících dávno před námi. Ve večerních hodinách proběhl v kostele kytarový koncert dvou stu-

Knínické zvony

dentů brněnské Janáčkovy akademie múzických umění. Návštěvníci byli příjemně naladěni, a proto celou akci kvitovali s povděkem. Podobným zaměřením a obsahem se vyznačovala i návštěva kostela 4. června skupinou dětí, které navštěvují výuku náboženství nebo chodí do školní družiny. Přišly v doprovodu učitelek a paní katechetky. Bylo to pro ně odměnou za celoroční práci ve škole.

Touto cestou knínickým školákům přeji příjemný začátek školního roku .

Jiří Koch

NOVÍ OBČÁNCI

Dne 21. 4. 2012 proběhlo na Obecním úřadě ve Veverských Knínicích tradiční vítání nových občánků.

*Lukáš Malec
Terezie Stránská
Nikola Jančíková
Anna Matoušková
Nikola Kozlíčková
Tadeáš Zorn
Justina Foltýnová
Jan Jandásek
Jakub Žaloudek
Alžběta a Adam Zemčíkovi*

Přejeme našim novým občánkům hodně zdraví a radosti ze života!

VÝZNAMNÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA V PRVNÍ POLOVINĚ ROKU 2012

*Bohumila Cardová, 90 let
Jarmila Dufková, 80 let
Marie Dufková, 85 let
Vlasta Cardová, 92 let
Bohumil Kotačka, 85 let
Jana Galíčková, 91 let
Jaroslava Blechová, 80 let*

Blahopřejeme všem jubilantům a přejeme pevné zdraví a dobrou pohodu do dalších let!

ZESNULÍ OBČANÉ V PRVNÍ POLOVINĚ ROKU 2012

Věnujme tichou vzpomínku zesnulým občanům:

*Vít Hažmuka
Vlastimil Míček
Miluše Rýparová
Stanislav Mazour
Helena Kotačková
Miroslav Makovský
Marie Jankeová*

NAŠI JUBILANTI

V první polovině letošního roku byli zastupitelé obce Veverské Knínice popřát našim spoluobčanům k významným životním výročím. Všichni jubilanti se nacházeli v dobré životní pohodě, podělili se o jedinečné vzpomínky a vyprávění.

Děkujeme za přátelské přijetí a přejeme ještě jednou hodně zdraví, radosti a spokojenosti!

Paní Bohumila Cardová, 90 let

Paní Vlasta Cardová, 92 let

Paní Jarmila Dufková, 80 let

Paní Marie Dufková, 85 let

Pan Bohumil Kotačka, 85 let

Milé čtenářky a čtenáři,
pro inspiraci přinášíme ještě recept na pečený čaj jako jednu z variant k zužitkování ovocné úrody.

PEČENÝ ČAJ

Ingredience:

2 kg libovolného ovoce (nejlépe drobné, větší je třeba pokrájet), 500-750 g krystalového cukru, koření podle chuti (skořice, hřebíček, badyán), 1-2 omyté citrony, rum (dle chuti a uvážení, není nutný)

Postup

Očištěné ovoce odpeckujeme a větší nakrájíme na drobné kousky. Citron oloupeme a pokrájíme na kousky, nebo jen vymačkáme šťávu. Všechno dáme do hlubšího plechu, zasypeme cukrem a přidáme koření. Promícháme a vložíme do vyhřáté trouby. Pečeme při 170°C 30-40 minut, občas můžeme promíchat. Ihned po vytažení z trouby vmícháme rum. Plníme do skleniček se šroubovacím uzávěrem, položíme je víčkem dolů a necháme vychladnout. Použití: do hrnku či sklenice dáme 3-4 lžičky ovocné směsi a zalijeme vařící vodou. Získáme tím ovocný čaj lahodné chuti, který je výborný horký i studený. Existuje několik různých variant tohoto čaje.

CO JE PEČENÝ ČAJ?

Ovocný pečený čaj, vánoční čaj... názvu je hodně, za všemi se však skrývá jedno a to samé – jedinečná pochoutka, která nemá s fádňi chutí tradičního sáčekového čaje pranic společného. Pečený čaj, to je stoprocentně přírodní lahůdka, ve které je namísoto barviva, konzervantů, aromat a umělých dochucovadel kupa ovoce.

Pečený čaj znaly i naše babičky, přesto zažívá nebyvalou popularitu až v posledních letech. Svým vzhledem připomíná spíše domácí zavařeninu skladovanou ve sklenicích, která se však po zalití horkou či studenou vodou promění v lahodný nápoj oblíbený mezi dětmi i dospělými..

Pochutnat si můžete mimo jiné na kombinaci ananasu a kardamomu, jahody se skořicí či hrušky se zázvorem. K zpříjemnění dlouhých zimních večerů či krásných letních dní dospělým pomůže i dědečkově tajemství. Jedná se o pečený čaj s přídavkem alkoholu.

Opravdová delikatesa!

PRAKTICKÉ INFORMACE

Úřední hodiny obecní úřadu:

Pondělí 8.00–10.00, 17.30–19.00 (starosta)
Úterý 8.00–10.00
Středa 8.00–10.00
Čtvrtek 8.00–10.00, 17.30–19.00 (účetní)
Pátek 8.00–10.00

Telefonní čísla a kontakty obecního úřadu:

Oldřich Matyáš (starosta): 546 427 610
Ludmila Cejnková (účetní): 546 427 817
www.veverskekninice.cz
e-mail: vev-kninice@mybox.cz

Otevírací doba poštovního střediska Veverské Knínice:

Pondělí 12.30–13.00
Úterý 12.30–13.00
Středa 12.30–13.00
Čtvrtek 16.00–16.30
Pátek 12.30–13.00

Otevírací doba sběrného dvora ve Veverských Kníních

Sobota 14.00–16.00

Knihovna Veverské Knínice:

Úterý 16.00–18.00, Čtvrtek 16.00–18.00